

Wolmeri-linnas : 1) 25mal Rääri-kuu p., lina-laad, 6 p.
2) 25mal Seina-kuu pääwal. 3) 21st Mikli-kuu p.
4) 25mal Talwe-kuu, lina-laad.

Wolmeti-m. : 16mal Talwe-kuu, lina-laad.

Wõnnu-linnas : 1) 15mal Kõnnla-kuu pääwal, lina-laad.
2) 11mal Jaani-kuu pääwal. 3) 16mal Wiina-kuu p.
4) 10mal Jõulu-kuu p., lina-laad.

Wõõhsus, Rõpina kihelkonnas : 1) 9mal Lebe-kuu pääwal,
Rigula-laad. 2) 10mal Jõulu-kuu pääwal.

Wõru-linnas : 1) 9mal Rääri-kuu pääwal, lina-laad.
2) 2st Kõnnla-kuu p. 3) 22st Kõnnla-kuu p. suur
sassa laad, 8 pääwa. 4) 10mal Jüri-kuu p., weiske-laad.
5) 24mal Jaani-l. p. weiske-laad. 6) 10mal Leifi-l. p.
9) 24mal Mikli-l. p., Mikli-laad. 8) 9mal Wiina-l. p.
lina-laad. 8) 10mal Talwe-kuu pääwal, weiske-laad.

Narwa-linn peab lina, weiske ja hobuse-laata 6maist kuni
10ma Kõnnla-kuu pääwani — ja 20maist kuni 23mal
Mikli-kuu pääwani.

Kaks wenda.

Ühel pool ja teisel pool sõiduteed G. linna
alewis, seiswad kaks suurt põllu-sodanikkude maja.
Siinpool elas üks Weidner ja sealpool elas üks
Weidner. Kes aga ei teadnud, et nemad wennad
oliwad, see ei oles iialgi uskunud, et üks ema
neid mõlemaid oma südame all kannud ja ühe
isa käsi neid juhatanud. Püha kirja sõna : „Waata,
mis hea ja mis lõbus on see, et wennad, ka

ühes elawad,“ ei olnud mõlemad Weidnerid wist
iialgi õppinud, oliwad ehk küll wahest ka koolis
õppinud ja kuulnud, aga siis oli see ühest kõrwast
sisse, teisest wälja läinud, südamesse ei olnud see
ulatanud.

Wõeramad kui wõerad üksteisest mööda lähe-
wad, läkswad need wennad üksteisest eemale, kui
tord uulitsal kofku saama juhtusiwad. Nemad ei
ütelnud mitte „tere homikut“ ega soowinud „head
teed“, ei waatanudki üksteise peale. Oles üks
teise silma waatanud ja sealt isa ehk ema mäles-
tust leidnud, ehk oleksiwad nende käed ja südamed
siis ka kergemini kofku juhtunud.

Aga silmad ei otsinud ennast ja südamed ei
leidnud ennast, kui ka meeste pead juba elu aas-
tate ja murede all walgets läinud oliwad ; rahu
pidada ja rahu otsida ei olnud nemad elu koolis
mitte õppinud. — „Need on kõwad pead“, ütles-
iwad naabrid, ja neil oli õigus.

Kristinsu wäljaspidist wiisi pidasiwad mõlemad
Weidnerid hoolega kinni, mõlemad käisiwad kirikus,
harjunud wana wiisi järel, millest Karl ega Edu-
ard ei lahkunud. — Kui juhtus, et nemad jut-
lust kuulsiwad rahu pidamisest, unustamisest ja
andeksandmisest, siis mäsfiwad ennast mõlemad
kindlamini kune sisse, igauks sirutas ennast ja
Karl mõttes : „seda wõib Eduard tähele panna,“